

1859 7/5

1985

A 2-3

ЗОИГНО

ГОДИНА II

ОБРНОВАЦ, ФЕБРУАР 1985.

БРОЈ 2

О изборним активностима у ССО

Крајем октобра прошле године одржана је VIII Извештајно-изборна седница ОК ССО Обреновца на којој је усвојен извештај о досадашњим активностима, утврђене смрнице буџета рада и изабрано ново руководство. За новог председника ОК ССО изабран је Душко Ђеран, дипл. правник у ТЕ „Никола Тесла”, а по први пут члан Председништва ОК биће, по положају, и председник Скупштине омладинске задруге „Обреновац”. Делегати су у великом броју узели учешће у раду Конференције посебно се интересујући за функционисање изборног система у омладинској организацији нагласивши потребу за његовом већом демократизацијом.

Председништво, које је састављено од 15 делегата радних организација, месних заједница, Образовног центра и Омладинске задруге, одржава седнице сваког понедељка. Осталим радним данима, чланови Председништва денурају у просторијама ОК ССО од 17 — 20 часова.

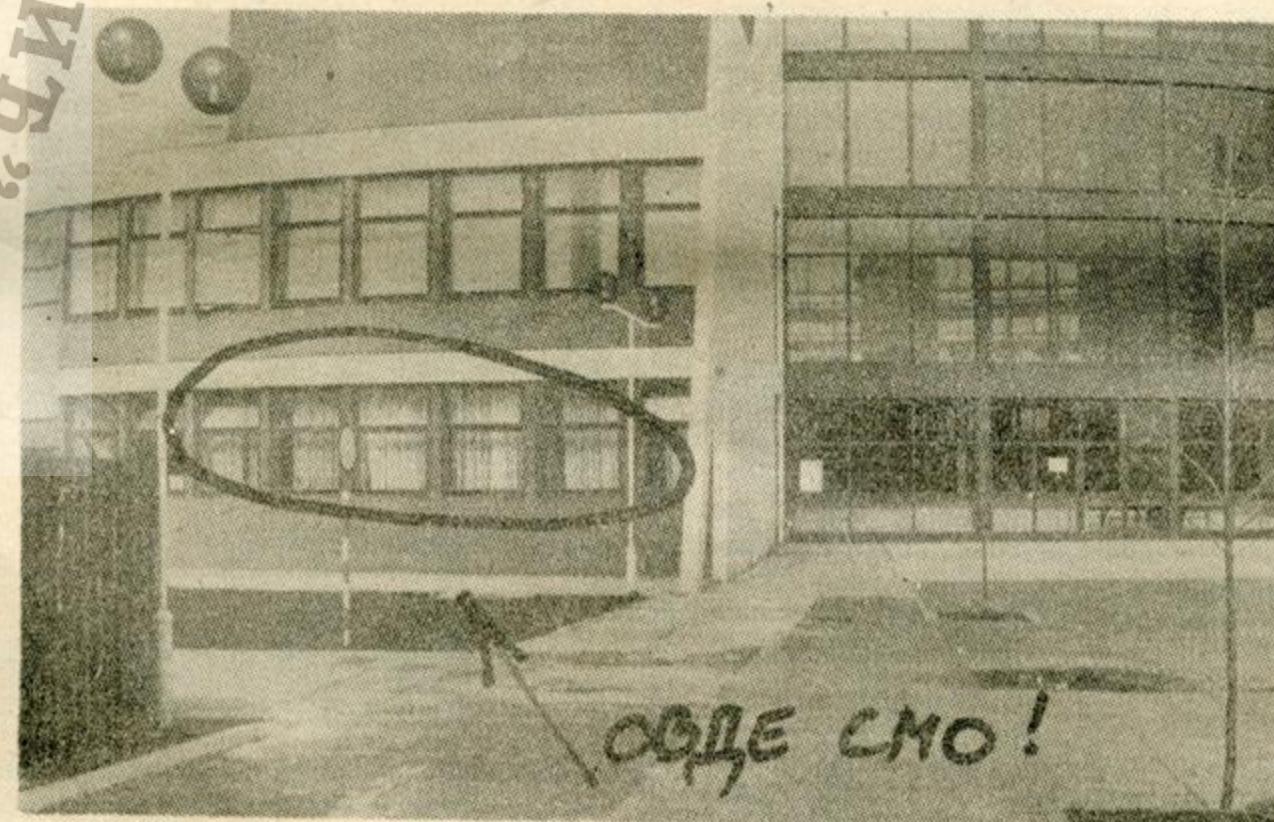
На првој седници Председништво ОК ССО Обреновца избрало је Славољуба Томанића за свог секретара.

Ни до краја 1984. године у омладинској организацији наше општине изборе нису обавиле неке основне организације: Љубинић, Дражевац, Трстеница... Напомињемо да је крајњи рок за то био 5. октобар протекле године.

Нека ово буде мали подсетник: новоизабрани председник ГК ССО Београда је Милан Баришић, нови председник РК ССО Србије зове се Горан Гнус, док је на челу СК ССО Југославије Силвија Југић — Ријавец, делегат младих Војводине.

Помоћ гладним

Омладинска организација Образовног центра започела је акцију прикупљања помоћи гладним у Етиопији.

Денурство у ОКССО — свакога радног дана од 17 — 20 часова

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Ако желите да и други сазнају о активностима, успесима и проблемима омладинске организације у вашој месној заједници, радној организацији и школи, пишите нам а ми ћemo сваку вест која задовољи одређене критеријуме, са задовољством објавити.

Наравно, можете писати и критике, коментаре, афоризме и све оно за шта мислите да имате талента.

КОМИСИЈА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ ОК ССО

„Млади — младима”

И ове године, десети пут, Општинска конференција ССО Обреновца организује акцију „Млади-младима”, која ће ове године у неколико бити изменењена. Месне заједнице ће се такмичити у пет група, а домаћини ће бити Забрежје, Стублине, „Дудови”, Дрен и Скела, а први сусрет ће бити 16. фебруара.

Измене нису драстичне, али би требало да побољшају квалитет програма и заинтересованост учесника и гледалаца. Новина је и учешће свих градских месних заједница, што није досада увен било. Тачке у програму биће: народне песма (једна из ворна и једна новономпонована); инструментал; називање на задату тему; фолклор (за који оцена не улази у коначан збир); тачка по избору, која мора бити оригинална — да се не понавља нешто из осталог програма; и квиз, без одређене теме, већ ће питања бити из опште обавештености и културе танмичара.

Спортски део манифестије „Млади-младима” одржаће се касније, после завршетка културног дела, што ће продужити дружење месних заједница и њихових омладинаца.

За омладинце — раднике

Једна веома корисна омладинска акција још није изборила своје право место у организацијама удруженог рада у нашој општини. Избор најбољег младог радника — самоуправљача има основни циљ да се афирмишу производни и радни резултати младих људи, њихово учешће у процесу самоуправљања, побољшање организације рада, радне дисциплине и продуктивности, као и активније учествовање младих у раду друштвено-политичких организација.

Ове године ће ОК ССО (Комисија за друштвено-економске односе) покушати да у што већем броју при вредних субјекта у општини организује ову акцију, уз помоћ омладинских организација, али и уз помоћ осатлих друштвено-политичких организација у колективима и њихових самоуправних органа.

5869/85

Омладинци ТЕНТ-а у Приштини

У Приштини је 28. XI 1984. године одржана Изборна Конференција АК ССО Електропривреде Косова.

Тим поводом био је упућен позив АК ССО ТЕНТ-а да буду гости на тој конференцији.

Због економско-финансијских услова одлучено је да оде само један члан председништва, односно секретар АК ССО ТЕНТ Бугарски Миодраг.

По његовим речима, домаћинима је било драго што се АК ССО ТЕНТ одазвала њиховом позиву и трудили су се да добије одговоре на сва питања која су га интересовала, а нису била споменута у извештајима.

Из тог је закључио да разлике између организације постоје и да су то битне разлике.

У погледу акција, се у погледу сати добровољног омладинског рада где они далеко више одсачују од ТЕНТ-а, остale њихове акције нису много обимније мада би требале да буду, јер они имају око 6500 чланова омладинске организације.

Друго, они немају свој жирорачун и средства која би им у сваком моменту била на располагању.

И трећа разлика је она која би морала да натера сваког омладинца да добро размисли, пре него што предложи или бира чланове ОПО и других самоуправних тела у свом колективу.

Сарадња АК ССО ЕП Косова са осталим ДПО је на завидном нивоу. Свака акција АК ССО код њих налази на изузетну подршку у СК и СС као и у Радничком савету.

Извештај о овој посети већ је разматран на састанку Председништва АК ССО ТЕНТ-а и општи закључак је да су посете овог типа корисне и да могу много утицати на даљи рад организације. Размена искустава је у сваком случају од обостране користи.

Излеш у Кладово

У плану активности АК ССО ТЕ „Никола Тесла“ за период 1984/85, једна од важних тачака је размена искустава са омладином из других РО у оквиру ЗЕП-а.

Тим поводом дана 23. 11. 1984. године, организован је дводневни излет у Кладово са посетом ХЕ „Ђердан“ и грађилишту ХЕ „Ђердан“ II.

На позив председништва АК одазвало се тридесет и пет омладинки и омладинаца, који су се са излета вратили импресионирани оним што су доживели и видели.

Разлога за такво расположење има на претек. Почек од изузетно добре организације, преко топлог и другарског дочека који су приредили другови из ХЕ „Ђердан“, па до момента када некад моћни и несалави дунав последњим трзајима, таласима, покушава да се супростави савременој и неумољивој механизацији, која угађају последње кубике материјала у брану која ће га по други пут преградити.

Овом првом акцијом, као и другом која је још увек у току (турнир у малом фудбалу ТЕНТ) новоизабрано председништво АК показало је да неће изненевити доверије које им је указано.

Одржан семинар за омладинска руководства

У организацији Општинске конференције ССО, 22. и 23. децембра, одржан је у Дому културе и спорта СЕМИНАР за новоизabrana омладинска руководства основних организација ССО. С обзиром на број основних организација (скоро 50) из месних заједница, радних организација и школа, очекивао се већи одзив.

Првог дана, гост и уводничар био је Горан Матић, члан Председништва РК ССО Србије, а сада делегат у Савезној Конференцији ССО Југославије. Говорио је о методу и садржају рада, као и о идејној и акционој осposobljenosti основних организација. После његовог уводног излагања и одговарања на бројна постављена питања, аплауз на крају показао је да су присутни били задовољни квалитетом првог дана семинара.

ОБРАЗОВНИ ЦЕНТАР

Судбина једног разгласа

Некада је за обавештавање, какву књиге, био довољан телал и његов добош, а по свој прилици, ми „усмерењац“, бићемо принуђени да се први вратимо том превазиђеном начину информисања. Наиме, разглас који је купљен за Образовни центар пре неколико година, налази се у очајном стању (боље рећи — жице које су остале од њега) и већ дugo времена не функционишу.

Ко је крив за то? Кривца нема... или се тражи.

Кривци смо уствари ми и наш мејтритет. Изгледа да се већина во-

другог дана, у недељу, пред пројечним аудиторијумом, нису се (из непознатих разлога) појавила два предавача од три позвана. То је утицало на квалитет и заинтересованост присутних, мада је Влада Милићић, у прошлом сазиву председник Комисије за месне заједнице ГК ССО Београда, у добро мери успео да их анимира и подстакне на разговор.

На првој наредној седници, Председништво ОК ССО је, разматрајући резултате одржаног семинара, закључило да он није у потпуности испунио очекивања, али да је као облик идејног образовања руководства и разлог њиховог окупљања и упознавања, потребан и у даљем раду. Наравно, уз бољу организацију, што ће омогућити и бољи квалитет.

ди мишљу- није моје, па могу да га поломим, украдем и сл.

Требало би поправити разглас, али средстава нема. Уствари, нико не жели да уложи средства у поправку јер постоји страх да ће се опет поновити исто. Страх је наравно оправдан, ако се опет поставе нестручна лица да раде са разгласом.

Док се кривац не пронађе и док се разглас не поправи, професори ће и даље морати да се труде да утреја ученике у учионице. То ће им тешко поћи за руком с обзиром да се ѡаци у учионици осећају као на пустом острву.

Омладинци ТЕНТ-а и РЕИН-а

Осамдесет осам садница — заједничка акција

Крајем децембра прошле године, омладинска организација Термселектрана „Никола Тесла“ реализовала је једну врло лепу и корисну акцију — у утоварној станици Тамнава засађено је 88 садница, у знак поштовања према годинама живота и борбе друга Тита за бољу будућност свих. Борови су засађени у сарадњи омладине два гиганта електропривреде ТЕНТ-а и РЕИН „Колубара“, који се непосредно сусрећу у тој станици, где се угаль из тамнавских копова утовара у возове електране. То је био повод за дружење омладине два колективи који непосредно зависе један од другог, па је и нормално да сарадња треба и даље да се развија.

Почиње са радом Омладинска политичка школа

У фебруару ове године почеће са радом Омладинска политичка школа „Иво Лола Рибар“. Ове године владало је незапамћено интересовање, таако да је формирано 11 одељења са око 300 полазника. Прошле године например, формирана су само 4 одељења.

Занимљиво је да је ове године формирано чак 6 одељења у месним заједницама и то 2 у Баричу и по једно у Пољанама, Забрежју, Скелама и Малој Моштаници.

У оквиру Омладинске политичке школе „Иво Лола Рибар“ организоване су 4 трибине, 5 обавезних сусрећа, и наравно посебне теме за сваку структуру. Школа ће трајати око 2,5 месеца.

Задругарство — шанса за незапослене

Омладинско задругарство, као вид привременог запошљавања, добија све више присталица међу млађима, констатовано је на недавно одржаној Скупштини Омладинске задруге „Обреновац“. Када се на СИЗ-у за пошљавања налази близу 4005 незапослених лица, махом младих, и у условима сложене економске ситуације, омладинско задругарство се намеће као једна од алтернатива при временог обезбеђења егзистенције. Задругарски динар све мање служи као ћупарац а све више као средство за живот.

Задруга броји 1130 чланова, што чини једну трећину од лица која се налазе на евиденцији незапослених. Укупан приход за девет месеци је око 17 милиона, а остварени доходак износи преко два милиона динара. Склопљено је једанаест нових уговора, што чини бројну од 51 споразума о пословној сарадњи. Ако се има у виду да на територији општине има 54 ООУР-а из привреде и 32 ООУР-а у друштвеним делатностима, ни издалека нису искоришћене све могућности. Приликом склапања уговора са ТЕНТ-ом о пословној сарадњи, на-

илази се на одређене тешкоће јер се задругари заобилазе и користе се услуге сродних радних организација и појединача („Бора Кечић“ и др.). Разговори који се воде са најодговорнијим људима овог енергетског гиганта, гаје наду да ће се постојећи неспоразуми превазићи и наћи заједнички језик. Радне организације све више прибегавају ангажовању задругара, нарочито у сезони, због квалитетно обављеног посла и конкретних цена услуга.

Отворен Клуб задругара

Како Задруга има пословну сарадњу са радним организацијама из Београда, а у циљу што тешње сарадње, на Палилули је отворен Клуб задругара. Присуство на београдском тржишту објашњава се његовом великом акумулацијом радне снаге и у условима здраве конкуренције биће омогућено да се увећа фонд пословних средстава.

Према својим члановима задруга се изузетно коректно понаша, а просек исплате се креће око десет дана од времена фантурисања. Посло-

ви на којима су задругари радили углавном су физичког карактера, а за њихово извршавање ангажована је мушка радна снага. У садашњим уловима и због врсте посла, тај однос је још више погоршан на рачун дејвојака.

Вршени су покушаји да се задругари укључе на тржиште мале привреде, али због неразумевања приватника од тога се, за сада, одустало. У Задрузи планирају да се баве пословима везаним за домаћинство, нпр. кућне помоћнице, испомоћ старијим лицима, чување деце и сл.

Неповољни временски услови су онемогућили адаптирање просторија и њихово проширење. Када се радови буду обавили, млади који чекају на посао, имаће много више простора и избегиће ће се велике гужве и отежан рад службеника Задруге. Ови вредни људи су пуни идеја и планирају организовање излета, посета позоришних и биоскопских представа. Све то омогућити да се млади још више зближе и створи узајамно поверење, неопходно у условима на да се задругари први пут сусрећу са удруженим радом.

ТРИБИНА

Млади и социјализам

У суботу, 15. децембра 1984. године, Комисија за идејни рад ОК ССО Обреновца организовала је трибину „Теоријски и практични успеси социјализма и удео омладине“. Трибине је присуствовало свега двадесетак посетилаца (од тога осам чланова Председништва ОК ССО) што је, свакако, испод свих очекивања јер је тема изузетно актуелна и значајна. Предавачи су били Милан Обућина, члан Председништва омладине Србије и Југославије и Горан Марковић, члан Председништва ГК ССО Београда.

У свом уводном излагању Милан Обућина је вешто избегао замку да цело предвиђено време утроши на пуко теоретисање говорећи о стварима које су свима мање или више познате. Само у основним цртама дао је ретроспективу учешћа младих у револуционарним збивањима и повукао паралелу између модела реалног социјализма и самоуправног типа истакавши при томе противуречну улогу технобиронратских снага и задатке Савеза социјалистичке омладине. Желео је да се до основних момената раскорака између теорије и праксе дође кроз отворен дијалог са присутнима.

Разговором који се потом повео доминирајућа тема слободе. Повод је било суђење шесторици у Београду за непријатељско дело подривања државе као и недавна, кано то рече један од посетилаца, „драстична“ пресуда др. Шешељу о чему је својевремено много писано. Најзанимљивији део тог тока дискусије представљао је доста аргументован моно-

лог Горана Марковића. Он је подсветио на Марковићев став да је социјализам само прелазни период на комунизму и самим тим препун супротности, несавршен.

У таквој ситуацији могуће су и грешке (оне су се дешавале), али кад се ради о овом конкретном суђењу за политички деликт основно питање на које треба дати одговор гласи: може ли се један систем мењати ван деловања кроз систем?

Неформално окупљање по приватним становима поред постојећих институција за изражавање интереса злoupotreba је слободе.

Снаге у иностранству са којима конектирају они којима се сада суди и њима слични, сигурно, истакао је Марковић, нису већи пријатељи овог земљи од нас самих. Често те снаге, забринуте за нашу демократију, у својој земљи представљају носиоце антидемонратских стремљења (пример нацистичке организације у Немачкој).

Поред наведеног, било је говора и о узроцима економске кризе наше друштва, марксистичком образовању младих и томе слично.

Ова трибина је показала да се и без звучних имена са титулом „др“ испред, може организовати квалитетна расправа. Омладинци Милан Обућина и Горан Марковић свој посао су обавили крајње стручно и одговорно и то без инакве новчане надокнаде. Искуства која су овом приликом стечена сигурно је да су добро дошла за организовање наредних трибина.

САСТАНАК НПЗ И КОМИСИЈЕ ЗА КУЛТУРУ ОКССО

Стари и млади

Анција „Млади-Младима“, као вид афирмације културно-забавног и спортивног живота омладине у нашој општини (посебно на селу), из године у годину губи у квалитету и масовности. О томе се разговарало на седници културно-просветне заједнице одржане 13. 12. 1984. године у Дому културе и спортова, председавао је Богдан Стефановић.

Десетак дискутаната, што представници основних организација ССО, што представници друштвено-политичких организација, форума за друштвене делатности и осталих учесника у акцији говорило је о бројним њеним недостасима и могућностима њиховог превазилажења. Изнето је доста предлога и идеја о промени концепције која је већ десет година није трпела битније промене, али се чуло и о више него скромним организационо-техничким и другим могућностима. Изостанак представника СИЗ-а за културу говори ако не о њиховој незаинтересованости, а оно о недовољној или нецелисходној ангажованости омладине да се избори за богатији и квалитетнији културно-забавни и спортски живот.

Уверења смо да ће се покретањем овог питања доћи до конструктивних решења и у новој години кренути са акцијом која ће поново привући публику, а и омладину четири месеца заједнице града која је у њој досад слабо учествовала што још допринети побољшању укупног квалитета ове смотре.

На осмој Извештајно-изборној Конференцији ССО Обреновца посебну панчију делегата су изазвале дискусије Минице Јевђеновића, делегата МО ССО Звечна и Драгана Станојловића, председника омладине Барича. Они су учествујући у раду Конференције ставили акценат на пропусте и мањкавости изборног система у омладинској организацији. Од питања која су том приликом покренута издвајају се: прво, начин на који се дошло до листе кандидата за чланове Председништва ОК ССО и друго, потенцирање потребе за већим бројем кандидата за једну функцију (постојање противкандидата). Сматрамо да се у време велиоког преиспитивања функционисања политичког система започетог у свим структурима друштва преко овог проблема не сме танко олако прећи као што је то учињено на Конференцији. Идемо редом.

У акционо-политичком програму ССО Србије дају се само општа начела кадровске политике. Тамо, између остalog, стоји: „Избор кадрова у органе ССО, од основне организације до РН ССО Србије, мора бити израз демократских односа у ССО. То захтева стално проширивање кадровске основе из које, на демократски начин, треба вршити избор оних кадрова који у конкретној пракси до казују социјалистичку самоуправну опредељеност, спремност и способност за остваривање програмских заједничких иницијатива. Радничко-класни карактер кадровске политике треба стално јачати већим избором младих радника непосредних произвођача у све органе и форуме ССО“. Даље се истиче потреба за планирањем кадрова и праћењу њиховог развоја, потреба за избором женске омладине у све органе и тела ССО и тако даље.

Очигледно је да Акционо-политички програм надаје реч о начину избора наглашава само демократичност. Шта то у ствари значи? Члан 58. Статута омладине Србије даје прву нит конкретизације: „Општинска конференција ССО из редова својих чланова (дакле, делегата МО ССО, делегата ССО у радним организацијама и делегата друштвених организација, колективних чланова ССО — примедба писца ових редова) бира Председништво као свој колективни извршно-политички орган и из редова чланова Председништва председника“. А сви кандидати ССО су делегирани од својих основних организација у то највише политичко тело омладине у општини. Може се, тврде у Кадровској комисији, само поставити питање: Зашто баш они?

Основне организације ССО су на време добиле обавештење да своје изборе морају да заврше најкасније до 5. октобра, а имена новоизабраних руководстава да доставе ОК до 8. октобра што није у потпуности испоштовано. Многе основне организације

КАДРОВСКА ПОЛИТИКА ОК ССО

Како се бирајмо

је су тај рок „пробиле“, а нене нису ни до данас обавиле изборе (омладини на Љубинића, Трстенице...) У таквој ситуацији, након највеће Слободан Павловић, тадашњи председник Кадровске комисије, ова комисија није могла средином онтобра када је заседала узети у обзир у извршни орган све делегате. Приликом разматрања непотпуног списка делегата Кадровска комисија се руководила не само углавном делегата у срединама где живе и раде, већ и њиховом ангажованошћу при ОК ССО, у комисијама, а таквих је било врло мало па су се на листи кандидата за чланове Председништва нашли и појединци који су на самој граници званој „27. година“.

Славољуб Томанић, секретар новог Председништва ОК ССО, задужен за кадровска питања, сматра да

ИСПЕЦИ ПА РЕЦИ

Социјални психолог др. Еора Кузмановић, у „Илустрисаној политици“ од 7. 2. 1984. године изјављује:

„Од краја шесте деценије утицај и значај младих знатно опада. При доношењу важних друштвених одлука мало се вођи рачуна да ли ће то омладина оспорити или подржати. Заправо, полази се од претпоставке да ће све прихватити прихватити или бар се неће озбиљније бунити. Једино је омладински политички врх био активан — све је беспоговорно прихватао. Зато су се из њега регрутовали политичари професионалци. Код дела младих то је довело до осећаја не моћи да се нешто уради. Тај осећај код нас је релативно снажан, и омладина онда тражи друге садржаје. И налази их на маргиналним друштвима, у масовној култури. То постаје оаза њене слободе. Наравно, не треба бити против тога. Али, врло је проблематично ако то постане доминантан начин испољавања једне генерације.“

је убудуће потребно развити прансу да основне организације уз имена својих делегата шаљу и њихове биографије предлажући их истовремено, ако сматрају да они то заслужују и да су способни, било за председника омладине општине, било за чланове Председништва. Тиме би посао Комисије за кадрове био много олакша и она би меродавније могла да утврди кандидате. Сачињен списак би на време ишао у основне организације на јавну расправу, док би се коначна одлука донела на Конференцији тајним гласањем.

Други покренути проблем на Конференцији о једном или већем броју кандидата представља давнашњу Хамлетовску дилему нашег политичког система. Декларативно сви смо за више кандидата, а кад дође до избора за свако место конкурише само по један човек, ради поједностављења и олакшавања изборног поступка, вероватно, и због спречавања могућности да неко други буде изабран. То, наравно, није у реду.

Демократски избор треба у себе да укључи и могућност опредељења „овај или онај“ кандидат, мада ни овакав начин избора не мора да буде најобјективнији. У ситуацији када се не познајемо довољно практично је свеједно постоји ли један или више кандидата за одређену функцију.

Зоран Јовичић, председник омладине Београда, на Извештајно-изборној Конференцији омладине Обреновца започету полемику о изборном систему прокоментарисао је речима да је дошло крајње време да се омладинске организације престане бавити собом, већ проблемима младих. Сланемо се, али и додајемо: без чистих односа унутар организације нема ни ефективног деловања. Сигурно је да Кадровској комисији и новоформираној Комисији за политички систем предстоји да дају на овом пољу пуни допринос.

О наркоманији — успут забележено

Већ дуже времена у Обреновцу се говори о оформљењу координационог одбора за спречавање и субзијање наркоманије. Идеја је заиста за сваку похвалу, а питање је, колико се на њеном остварењу до сада учиnilо. У разговору који смо водили са психологом Животом Вељковићем, једином особом у нашем граду која се бави овим проблемом, покушали смо да сазнамо докле се у реализацији стигло.

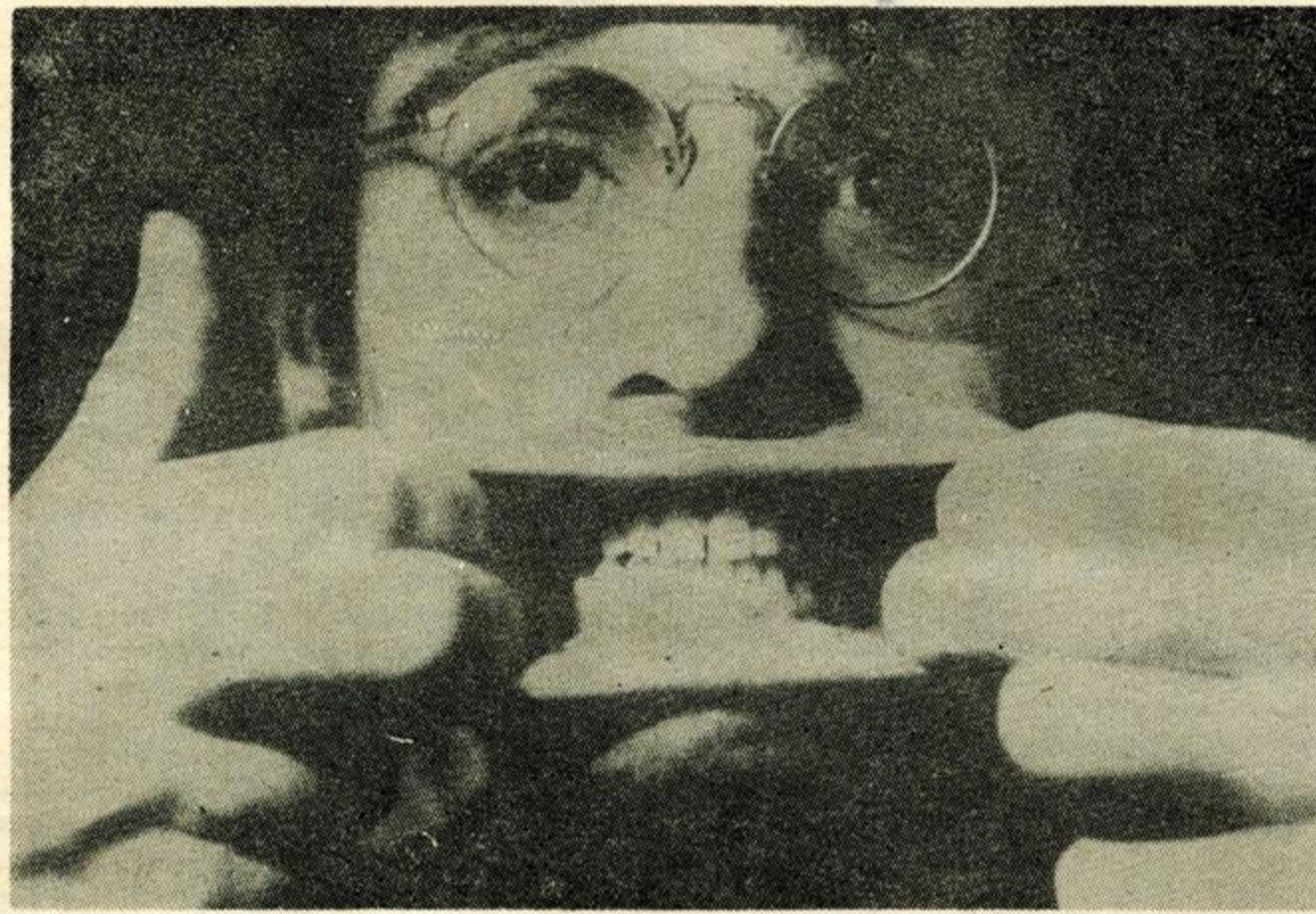
Чињеница да је рок оформљења координационог одбора на новоу ОК ССО давно истекао (новембар 84) јасно говори да овај одбор још није почeo са радом.

Чини се да узроке овом застоју треба тражити у недовољно озбиљно схваћеном проблему који постаје све више забрињавајући. Може се приметити да ни наша средина није далеко од многих већих где је наркоманија прерасла у проблем о коме се свакодневно говори а углавном мало чини да се нешто изменi. Ова сличност свакако да није оправдање за овај, у сваког погледу, успорен рад који нашу средину ни по чему не издваја из једне просечне приградске (малограђанске?) атмосфере.

БИБЛИОТЕКА "ВЛАДА АКСЕЛЛЕР" Опет „Гитаријада”

Друга гитаријада у протеклој години у организацији ССО Образовног центра, одржана 9. децембра у биоскопу „Пален”, представља континуитет, последњих година учествалих, наступа анонимних и мање анонимних локалних вокално-инструменталних састава. Овај облик афирмације стваралаштва младих на пољу музике, иако у многоме преживео, има у нашим условима оправдања јер и поред традиционално просте, импровизаторске и лаичке организације, мора неукуса, неувежаности, ста ромодности, музичке необразованости и квази —ангажованости већине извођача отвара могућност да забависта понеки појединач, ређе група у целини. Од десетак колико их је наступило издвајају се пар њих: „Погон 4” из Остружнице и JUGOSLAV SUN из Обреновца. Као добре поје-

на из свог скровишта димом). Чује се завијање сирена, рафал из аутоматског оружја, све то захваљујући спретности и умећу њиховог клавијата туристе који се први и једини снапшао за синтисајзером. На сцену су, у међувремену, већ изашли протагонисти ове представе са маштовитим имидром (гитариста у СМБ-мантилу под шлемом са сунцем на челу, елегантно попуњени певач огрнут заставом итд). Ипак, све би то пало у воду да им свирка није довољно добра и увежбана, ритам чврст, хармонија „нововална” или успостављена, текст непренаглешено претенциозан и духовит, не дубокоучан, али стваран, неизмишљен. Има неких недос татаца, јер ипак ради се о дебију ове групе но све то је незнатно у односу на квалитет и још веће њихове могућности.

динце истичемо: певачицу групе „Хелиодром” Љиљану Станић (једини представник лепшег пола?!), гитаристе Синишу Цекића и Стругар Зорана, а ту би своје место нашла и ритам секција група „Abiaksosa”. Нек не замере они које нећемо поменути, недовољно је простора, а и текња нам је да назначимо само оно што је помак набоље и недвосмислено одсакање од просека који је не завидан. Зато из шаролине смеше стилова и правца издвајамо нешто заиста ново, оригинално и квалитетно.

На публику која је испунила салу у пристојном броју иако је продато само око 200 карата (?) нико није успео да остави јак утисак све до појаве претпоследње групе, групе која је проглашена најбољом још док се последња по реду штимовала да наступи (жири је радио у саставу: Аца Чикош, Аца Мићиновац и један представник Гарнизона JHA). То је ВИС „Југословенско сунце“ (JUGOSLAV SUN, NEW PATRIOTISM) са комплетним сценским наступом који по чиње димном завесом од упаљене димне бомбе што ствара метеж у публици (једна мачка је у паничном бекству појурила преко бине истера-

О негативним трендовима ћемо го ворити само уопштено у складу са политиком незамерања и неименовања. Гитаријада је наше огледало и не треба је се стидети и ако нам се одраз у њему не свиди, уосталом у последње време се доста тога учинило на ослобађању од комплекса мање вредности, посебно кроз NEW PRIMITIVES покрет. Може се рећи да је гитаријада онаква какву је заслужујемо ипак ова последња није и комплетна слика стања на обрено-вачкој и (шире) ROCK — сцени јер примећен је изостанак неких имена запажених на прошлим. Но, то не треба толико да забрињава колико упорно појављивање оних (још са истим материјалом) који се ни на прошлим свиркама нису показали. Ипак, и једно и друго има своје рационално објашњење ако не и оправдање, јер Гитаријада је својеврсна манифестација музичара аматера: старијих основаца, средњошколаца и оних који се тако осећају, где они упоредивши се са другим спознају своје музичко-сценске могућности и немогућности да би се определили за естрадни хлеб са седам кора или врастили својим свакодневним задацима и музику или напустили или задржали на леп и користан хоби.

Голимпијада или Вучко у Београду

О нама се
прошлог лета
говорило
широм света.

Јер некоме
нерв зајира
да досегне
врх Олимпа.

Са озаром
на свом лицу
кандидова
престоницу.

Какав Париз,
места знана,
ми имамо
Самарана.

И домаћег
спремног птића
свима драгог
Микулића.

А трошкове
ћемо при том
да решимо
са кредитом.

Само народ
треба, ево,
да потврди
одлучено.

Кутак за музикофиле

- плоче које се тренутно најбоље продају —
- 1. Ах, Фени, Фени — ВИС Кавадарски знаци
- 2. Болујем ја, болујеш ти — Рајко Меденица
- 3. Глинице — група Обровац

3yrate.
Heraabho cmpt aprehinchor ninc-
la Xyina Hoptracapa Beppobarto je
moroanisa cashor ho je Aouao y Aoand
c heetrobm nipo3hnm cttraparauatbom.
Mehytym, Beppobarto je Aa Nma Mo-
to bimle onix hoin 3a obor nincia JeA
ba n Aa cy ayin. Pa3ior to me cnypho
nekn n y maiom Gpoyj npebereAhenx
Aera (hoinho cmo nhipopmncahn hoA
ha "Tajho opyhyje" n cimmatnho JeA
o nsmnubehm Snhnma "Lpdyhnh
3a nebahne n mrahabe", MaAa je Be-
pobarto Ja he caAa, nocra he robe cm
ko herantnbro spedAho Hoptracapo-
deA hapartepnctnhe jykh-amepn-
bo nipo3hno cttraparauatbom ctbraa ce Y
ke phatracnhe nipo3e ca hoin cmo
n Aohere ylo3hatr (Aobopho je ha-
mehytyn Xopxe Jlynq Bopxeca). Cba-
karo je ntrepecatrat noAatar Ja je
Bopxec nipykno narechy noApwy, ta
Aa joul heafnpnmcahom ninciy, o6ja-
erbylyhn heka Hoptracapoba Aera.

Upxnxbatinti ce na Marap n soappli
jeAhor nincia nisja Area hnicj Y Notiy-
hocin upbereAeha, a o hemy shartn ter-
no heluto, cbaaho Aa je pnsnash no-
ayxbar. Methytin, parajor 3aumto to
qnhimo je n herobra heAbara cmpr, a
cmarpajyh Aa je pe4 o nakhre bpeA-
hom ctbabapouy haAamo ce ja he hac-
tjajsha hornho tonjho Aohetn heke pe

HPAJ NLP E

MPOHNTAJN CMO 3A BAC

Людмила Минская Митрополита и Агри-
кальфа Аниччагапе Гимнхъ рпани
тактическое управление и Аген-
цией по работе с персоналом.

"1984.", je Bnsnja jehor 6yayher
mna pbyAchor Apyutba.
hytry 3gnphy naro ce gare nppogae-
tao je hetpAecetnx (patnx n nocie-
patnx) rojna wto ra je y mhorome
moke AA ytnhe ha pbyAchy cbeet, octa
bspeha ha carret hobeahcty. Mnar,
upnraeheh pomay, he tpega ce nc-
hje octrapnjo nocreAhnx Aeluehnia,
je pbo je npe cere ymetnhyo.
y upnrae hotpabep3hochtn n hn-
hehnuu AA cy Beinnha Aeira y crogoj
mhorosahhocn heceto npemmet man
myincacha par3nnintx ntrepeca, je n
moAatah AA je y jeAhoj nctohoj 3em
jan obi ponah ybeAeh y ogabe3hy
To n he gn gno 4yAho, AA ce oho
wto ce n3ochcn ha0 heratnbo y he-
tarampantcinha n hexymaha oprahn
Hnie ha0 ce gare nppogae-
zaunja ha0 cbeato nppmep.
mo "1984.", jep oha he tpasatn tow-
to ce hauehAapch n ochoha. Ochoho
n hajntrhje je, nppohntari.

— logina

Любимые птицы

Tokom nippourie rojne sharto je artyurinspar jehan powa o hme ce ao tara mao nra hmao nje sharo. Tokobun ola n3abara hmx ryha, npe terjebnije, utame, cneujauhmx nkebenin cygretina (jehan je odkah nra hac), cbe ce ohpeyjo nccy ljiopuy Opeiy n herobo hbnin "1984." Lincal ornx pejroba nmao je cpey jehan upohinta map yta, npe hero uto je cba ta dyra oho hec hacraia. Jep, ja- hach ce oha temho haran y rhinkapa- ma.

AMOHN POMTOYJEMO

3a rzygontrebe fñrmichnix jnmjhaAa hactyinno je sñratho Aroga ca nojabom honyt Minhe Minjomerenha („Hema upo jurema”), Minjaha Jerninha („Lazan utra paranu”), min Bracte Parababorinha („Jlob y mythom”), („Lpo3unla zhya- ben”). To je ohai fñrmichnix kashp y ho- me ce ogpachyjy carbpmeho teme no cnctemy mario checa, mohro cmexa, no henni cantpnihni momehat, a Aegetah mnysta hacoh utro nazahete nis gnochho na notpegho je Aa ce Aogpo notpyan- te Aa gncrte ce certinni utra crte rje- jaan.

Размишљања о нашим наравима (они и ми)

Према мишљењу званичне науке, нарав људских бића се формира већ у другој години живота. Сматра се, да се нарав тешко или ни на који начин не може изменити и да постоје значајно обележје личности. И, независно од места, начина и времена рођења, са неким-таквим обележјем, крећемо у живот, у сусрет другим људима. И тако, свако крене у сусрет некоме. По логици ствари, сусрети су неминовни, иако бисмо неке радо избегли. Нађемо се, седнемо, попричамо и постаемо ми. Дође онда и трећи па је и он ми. Значи ми смо овде присутни, везани истим простором и временом. Простор може бити: канцеларија, учиони

би, сходно томе, бар двоје-троје од нас, тај посао боље обављало. Ех, да се ми питамо, не би овако било! Ми ни случајно не бисмо дошли у овајву ситуацију. Зар је могуће да они не виде колико смо ми кадри, учинили снажан заокрет или коренину промену? Уосталом, и то много говори о њима. И тако, ми са њима разговарамо о њима без њих, а они са њима о нама без нас.

Но, док смо угодно расправљали о њима, један од нас је морао отићи, вероватно на неком другом сусрету. Дневна дијалентика одмах ступи на сцену и изврши трансформацију ми и он. Па шта он замисља, питајмо се ми, па он је исти као и они!

ца, аутобус, улица или, најчешће, на фана. Време је овдашње и садашње.

У међувремену и они су се нашли, сели, попричали и постали они. И њима су заједнички простор и време. Све је, на први поглед исто, али ми нисмо они.

Почиње прича. Прича се. Стварно, свашта се прича. И ми о њима и они о нама.

Ми не можемо чудом да се научимо да има и таквих људи као што су они. Да ли се они понекад запитaju какав утисак о себи остављају, да ли су свесни своје ограничности, јесспособности, аљкавости? Ми, уз пуну одговорност тврдимо, да они имају само две мождане вијуге (круте ко пендрек, дакако), те да нам никако није јасно, ко је њих изабрао на таква места. Па, зар такви да нам кроје напу. Ми знајмо да је бар 3/4 њих, имало проблема и са основном школом (мала школа, мали успех). И ми смо сада, ето, у ситуацији да нам они наређују, они који су све задатке у школи од нас преписивали, а, уз то, били су мусави и балави.

Јесте да су они после завршили некакве факултете, али ми смо сачували бистрину из основне школе, па

дошао је нас да фолира! Толико је физички и психички „танак” да га нисмо хтели омаловажавати, јадника. Баш га природа није накрасила. А и запослио се само зато јер то место захтева ограничenu особу. Кад би тај посао нешто вредео, дали би га нама. Овако, све је речено.

Разговор тече даље. Ми већ падамо у „ватру” и све је више оптужњби, неслагања, сугестија на њихов рачун. Износимо много ружнога о њима и, несвесно, још више ружнога о себи. Само, ми смо ми, знамо се.

Путеви маме човека и он хода њима. Када нам понестане путева, ми направимо нове и опет некуда идемо. Тако смо и ми некуда одлазили и остали смо сами ти и ја. Добро је! Сада можемо да попричамо ко људи. Шта да причам, ти их бар знаш?! Они су слаткоречиви и добри док су ту и док им требаш, али чим окренеш леђа, пљунути у лице. Не што си ти сада овде, то кажем и када ниси ту, ја тебе изузетно ценим. Да је више таквих...

Мораши и ти ићи? Добро, видимо се.

Тако од ми постаје ја. И шта ћу сада ја? Наставити да размишљам о

њима? Нема потребе, сви већ знају какви су они.

Вратимо се на почетак и погледајмо зашто смо такви. Изгледа да смо се тако формирали у оној, другој фамозној, години живота, над нима смо били свесни својих поступака и њихових последица. Али сада смо сви свесни (још нисам чуо да је не ко за себе тврдио супротно).

Зар ћемо ЈА, ТИ' ОН, ОНА, ОНО, МИ, ВИ, ОНИ, ОНЕ, ОНА дозволити да нам се руга оно двогодишње дете!??

ХУМОРЕСКА

КЛОВН

Ја сам сића од човека. Пикавац. Боза. Један од оних којима се име па и слика појаве у новинама једино када одапну ако се неко сети да их стави у читуље. А шта би друго могао и бити помоћник млађег референта? Али се ја не дам! Умем да се најљутим, да лупим шаком о сто па чац и да уперим прстом. Него шта! Нарочито у последње време.

Ето, пре годину дана сам лично генералном директору скресао све у брк. Баш њему. Нема код мене циле-миле. Дуго сам већ први на ранг листи за стан, а никако да га добијем, стално улећу са стране те сесији друга Симе, те братанац друга Панте, те овај, те онај. Тада мени проради живац па сав црвен у лицу, нарочушен, упаднem код генералног и ни пет ни шест оспем палјбу. Ја псујем, а он се смеје. Зацепио се. Видим упрплио човек. Покушава да све преокрене на шалу. Добро, каже, друже размотрите, видећемо... Чак ме је понудио вискијем, али сам одбие. Мени не може да подиђе. Иначе, још увек сам под станар.

Или други случај. Сваног јутра Мица дактилографкиња која се тој јавна тајна спањала са другом Милетом долази на посао са хрпом часописа у рукама. Мора, вели, нешто да ради на радном месту. Жали се на досаду. Може јој се, има заљиину. А платом коннурише и свом шефу. Једног дана је сртнем у ходнику и почнем да протестујем. Овог пута културно. Мислим, женско је. Споменем морал, радну дисциплину и томе слично. А она не може да дође до даха од смеха. Бога ти, рече грцајући, па ти можеш и Чакаљу да замениш. Одавно се нисам оволовио исмејала. Свака ти част!

А тек следећи случај. Замислите, враћамо се са посла, а свако нешто носи покушавајући да прикрије. Неко шрафглицер, неко паковање електриода, Мица писаћу машину да код куће хонорарно куца матурске радове, другови Сима и Вита између себе носе брегасту осовину (треба другу Сими за његовог мерџу). Јеша потртir се подбочио, све то гледа и сме шка се. Мени се дине крвни притисак. Дренкнем на њега, а он се закинота. Што год ја више падам у ватру, он се све више и више смеје. Вели ми кроз смех. Друг... па где ти живиши... ово је све наше... друштвено... треба људима...

Од тада сам престао да бројим овакве случајеве. Али се и даље борим против, јако се сада то модерно каже, негативности у колективу. Шта могу? Волим да засмејавам људе.

Кратак курс друштвених игара

Жмурке

Ова игра подсећа на истоимену дечју игру с том разликом што се само један крије, а сви остали га траже. Ради лакшег објашњавања, скривача ћемо условно звати „кривац”, док ће трагачи бити „субјективне снаге”.

Кад се кривац скрије, субјективне снаге покушавају да га пронађу. Тражење је доста напорно, пролије се много зноја, дају се заклетве и обећања да ће се тај посао часно и поштено обавити, међутим, као по правилу кривац остаје неоткријен. Субјективне снаге на крају безуспе шног трагања дигну руне од свега и углас нажу: „Ма, сви смо ми криви”. Тиме се игра завршава. Кад се огласи следећи кривац са громким „може”, почиње нови циклус.

А кривци који су остали неоткријени, мирно, до краја живота, троше свој хонорар који су добили за учешће (и победу) у игри.

Ротације

У овој игри учествују искључиво старији са многобројним друштвеним заслугама и ордењем. Млађи су само посматрачи.

Основни реквизит за игру су столице, или прецизније речено, фотеље. Колико играча, толико фотеља. Али фотеље нису исте боје, облика и величине. Задатак играча је да на периодично дати знак што је могуће брже и безбедније замене своја места.

Ова игра се игра неограничено дugo, а играчи се могу мењати само у изузетним случајевима (смрт, болест и сл). Тада уместо њих улазе нови, погађате, опет старији, којим уместо ордења као пропусница може послужити порекло или послушност.

Заједништво

Број учесника у овој игри ограничен је на осам. На знак стартера они крећу ка циљу савлађујући при томе све природне и вештачке препреке.

За разлику од свих осталих трка, овде није важно ко ће стићи први. Важно је да сви заједно стигну на циљ. Због тога се пре старта одржни краћи договор танмичара око начина савлађивања препрена, узајамног помагања и сл. Међутим, пошто је пут дуг и напоран, а учесници различите физичке спремности, договора се мало ко држи па свако настоји да себи пронађе што лакшу стазу, а честа су и подметања ногу. На крају, уместо једног циља искрсну осам, пошто сваки танмичар у тој путовању нађе себи лични циљ и ту се задржи.

Игра је због практичне немогућности да се успешно оконча прилично неомиљена па ретко ко и покушава да је организује.

МИ ПРИСТАЈЕМО НА ДИЈАЛОГ И БОРБУ МИШЉЕЊА.
ПОД УСЛОВОМ ДА ВИ ПРИСТАНЕТЕ ДА, ПОСЛЕ ТОГА,
ПРОМЕНИТЕ МИШЉЕЊЕ.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА СЕ ЗА ГОВОРНИЧКЕ СТОЛОВЕ, УЗ ЧАШЕ И КИСЕЛУ ВОДУ, СТАВЉАЈУ И ЧЕТКИЦЕ ЗА ЗУБЕ.

ДА ЛИ ЈЕ БИК — ПРЕДВОДНИК АВАНГАРДА СВОМЕ КРДУ?

ПРИЗНАЈТЕ ДА ИМАМ ДУШУ — ПА ЋУ ВАМ ЈЕ ЈЕФТИНО ПРОДАТИ.

ПРОШЛОСТ НЕ ПОЗНАЈЕ
БУДУЋНОТ НЕ УМЕ ДА ПРЕДВИЋА
САДАШЊОСТ НЕ РАЗУМЕ
ЗБОГ ЧЕГА ЛИ ЖИВИ?

КРИВИМО НАРОД ЗА СУЈЕВЕРЈЕ А НА СВАКОМ БРДУ
В И Л Е

КАД ВРАТИМО ПОЉУЉАНО ПОВЕРЕЊЕ У СК, ШТА ЂЕМО С ТОЛИКИМ ЉУЉАШКАМА?

БИО ЈЕ МАРКСИСТА ЈЕДИНО ПО ТОМЕ ШТО ЈЕ ВОЛЕО КАПИТАЛ.

ПРЕЂИМО СА РЕЧИ НА САБРАНА ДЕЛА НАШИХ ОРАТОРА!

ТЕКСТОВЕ ПИСАЛИ:

Славица Павличић
Биљана Милосављевић
Бона Бузејић
Жельно Јованов
Синиша Јошић
Предраг Шарчевић
Миодраг Томић
Милан Ашковић
Зоран Николић
Душко Ђеран
Дарко Димитријевић
Радоје Радосављевић

